

рѣковсждѣніе кз разумѣнію Божію. "Ще внимаша себѣ не вострѣвдеша въ всѣхъ оустроеніахъ Содоѣтелла изслѣдовати, но въ себѣ самѣхъ, ѿкъ въ малѣ нѣкоемъ мѣрѣ, великъ оўзриши Создѣваго тѣ премоудрость. Безтѣлесна разумѣвай Бѣга, въ сущіахъ въ тебѣ души безтѣлесныа, неописѣма въ мѣстѣ: понеже ни тебѣ оумъ предводимо имать въ мѣстѣ пребытіе: но за еже кз тѣло съчетаніе въ мѣстѣ бываеъ. невидима быти Бѣга върѣи, свою душу помысливъ: понеже и тѣ тѣлесныма очима неемаема естъ, ни бо възрачса, ниже вообразса, ни нѣкимъ тѣлеснымъ начертаніемъ ѡбѣта бысть, но тѣчю въ дѣйствѣхъ познаваеъса. тѣмъ ни въ Бѣзѣхъ възыщѣ еже очима разумѣніе, но мысли повебѣвъ върѣи, мысленно имѣи въ Немъ постиженіе. Дивса Хитрець, какъ души твоѣа силъ кз тѣло соприваза, ѿкъ да же до конѣцъ томъ досажуъ, ѿже множае растоѣрша оуды во едино соуховеніе и ѡбщніе приводити. Смотриай, какъ ѿже въ души вдаваема плѣти сила; и кѣе еже въ плѣти кз души восходѣщее сострадованіе; какъ пріемлетъ оубо живѣтъ въ души тѣло, пріемлетъ же болѣзни и въ плѣти душа; какъ сокрѣвища оученій; почтѣ не потемнѣваеъ разумъ предвѣршихъ привывающихъ приложеніемъ; но неслѣанны и благоразданы пѣматн, ѿкоже на мѣднѣи нѣцѣи досѣ, во владычественнѣмъ души начертаны хранимы сѣтъ. какъ оубо кз плѣтскіимъ попользающа страстѣмъ свою погублаеъ доврѣтъ; какъ же ли пакн ѿже въ слѣбы сквернѣ ѡчиши доврѣтелію, кз подѣбно востичетъ Создѣваго; вонми, ѿще мнитса тѣ съ душевнымъ зрѣніемъ и тѣлесный оустроѣи, и почудса, какъ подобающее емъ привывающе словеснѣи души ѿрѣднѣи Хитрець содѣтелствова; прѣва соза единого въ живѣтнѣхъ челоѣка, да въ самогѣ ѡ-